

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursurilor

în cauza civilă

Denis Bejenari împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova,
intervenient accesoriu procurorul Natalia Ababii

(repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire
penală)

împotriva deciziei din 22 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-14/26

NR. PIGD 2-24016408-01-2ra-04022026)

Recursurile sunt vădit neîntemeiate, în sensul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Simplul dezacord al recurenților cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. C. Guzun)
Curtea de Apel Centru (jud. V. Arhip, D. Corlăteanu, N. Ghedrovici)

2 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de avocatul Serghei Mocanu, în interesele lui Denis Bejenari, precum și recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Elena Croitor,

Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 9 februarie 2025, Denis Bejenari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu procurorul Natalia Ababii, solicitând încasarea din contul bugetului de stat a echivalentului în lei al sumei de 3 000 de euro cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu material și a cheltuielilor de judecată.

2. Reclamantul a invocat că, prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Ciocana, din 9 februarie 2022, emisă în cauza penală nr. *****, a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal.

3. Acesta a susținut că, în perioada 9 februarie–4 iulie 2022, a fost căutat de organele de poliție, iar tragerea sa la răspundere penală a avut loc în lipsa unor probe pertinente și a unui motiv rezonabil.

4. Prin ordonanța procurorului din 31 octombrie 2022, Denis Bejenari a fost scos de sub urmărire penală, pe motiv că fapta imputată nu întrunea elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, fiind dispusă clasarea cauzei penale și a procesului penal.

5. Reclamantul a invocat că procedura penală i-a cauzat umilință, disconfort și suferințe psihice, afectându-i activitatea personală și profesională, mobilitatea și imaginea publică.

6. Denis Bejenari a mai invocat că, pentru acordarea asistenței juridice în cauza penală, a achitat suma de 20 000 lei, potrivit contractului de asistență juridică nr. 1195 din 4 iulie 2022 și bonului de plată din 22 mai 2023.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 6 mai 2025, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Denis

Bejenari suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală. S-a mai încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Denis Bejenari suma de 200 lei cu titlu de taxă de timbru. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. La 8 mai 2025, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 6 mai 2025, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

9. La 13 mai 2025, avocatul Serghei Mocanu, în interesele lui Denis Bejenari, a declarat apel împotriva aceleiași hotărâri, solicitând modificarea acesteia în partea cuantumului prejudiciului moral și admiterea integrală a pretenției privind încasarea echivalentului sumei de 3 000 de euro.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia Curții de Apel Centru din 22 octombrie 2025, apelurile declarate de Denis Bejenari și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova au fost respinse, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 6 mai 2025.

11. Instanța de apel a reținut că, prin ordonanța procurorului din 9 februarie 2022, Denis Bejenari a fost pus sub învinuire în cauza penală nr. *****, iar prin ordonanța din 31 octombrie 2022 a fost scos de sub urmărire penală, pe motiv că fapta imputată nu întrunea elementele infracțiunii.

12. Curtea de apel a considerat că ordonanța de scoatere de sub urmărire penală, emisă pe un temei de reabilitare, a determinat apariția dreptului reclamantului la repararea prejudiciului, conform art. 6 lit. b) din Legea nr. 1545/1998.

13. Instanța de apel a respins argumentul Ministerului Justiției potrivit căruia era necesară existența unui act procedural distinct prin care acțiunile organului de urmărire penală să fi fost declarate ilegale. Curtea de apel a reținut că mecanismul reparator instituit prin Legea nr. 1545/1998 nu este condiționat de demonstrarea vinovăției sau a relei-credințe a persoanelor cu funcție de răspundere din cadrul organului de urmărire penală, fiind suficientă întrunirea unuia dintre temeiurile de reabilitare prevăzute de lege.

14. Cu privire la prejudiciul moral, instanța de apel a considerat că prima instanță a ținut cont de durata procedurii penale, natura măsurilor procesuale aplicate, impactul procedurii asupra vieții reclamantului și efectele psihologice ale tragerii nejustificate la răspundere penală.

15. Curtea de apel a apreciat că suma de 10 000 lei constituie o compensație rezonabilă și echitabilă, corespunzătoare circumstanțelor concrete ale cauzei, fără ca argumentele reclamantului să justifice acordarea integrală a sumei solicitate.

16. Referitor la prejudiciul material, instanța de apel a constatat că la materialele cauzei au fost anexate contractul de asistență juridică și bonul de plată, care confirmau achitarea efectivă a sumei de 20 000 lei pentru serviciile avocatului acordate în cauza penală.

17. Curtea de apel a concluzionat că apelanții nu au prezentat argumente sau probe apte să răstoarne constatările primei instanțe, iar hotărârea contestată a fost pronunțată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procesual.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. La 8 ianuarie 2026, avocatul Serghei Mocanu, în interesele lui Denis Bejenari, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 22 octombrie 2025 și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 6 mai 2025, în partea cuantumului prejudiciului moral. Recurentul a solicitat modificarea actelor judecătorești în partea contestată și încasarea din contul bugetului de stat, în beneficiul lui Denis Bejenari, a echivalentului sumei de 3 000 de euro cu titlu de prejudiciu moral, precum și a sumei de 400 lei cu titlu de taxă de timbru.

19. În motivarea recursului, Denis Bejenari a invocat temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a) și b) din Codul de procedură civilă, susținând că admiterea recursului este necesară pentru respectarea și consolidarea jurisprudenței Curții Supreme de Justiție în materia reparării prejudiciului moral.

20. Recurentul a susținut că instanțele nu au examinat complet circumstanțele cauzei și nu au răspuns argumentelor sale esențiale privind intensitatea suferințelor suportate, limitarea activității personale și profesionale, participarea la audieri și confruntări și afectarea imaginii sale publice.

21. Acesta a invocat că suma de 10 000 lei este inechitabilă în raport cu prejudiciul moral suportat și nu corespunde principiilor compensării rezonabile și echitabile prevăzute de Legea nr. 1545/1998.

22. Recurentul a făcut trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind obligația instanțelor de a examina argumentele decisive ale părților și caracterul adecvat al despăgubirilor acordate la nivel național, inclusiv la cauza Otgon împotriva Republicii Moldova.

23. Denis Bejenari a susținut că instanțele nu au ținut cont de pretinsa divulgare a informațiilor din cauza penală și de lezarea prezumției de nevinovăție, circumstanțe care, în opinia sa, justifică acordarea integrală a prejudiciului moral solicitat.

24. Acesta a mai invocat că, în alte cauze privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală, au fost acordate despăgubiri superioare, făcând trimitere, între altele, la cauzele Gheorghe Popa și Domnica Manole.

25. La 16 februarie 2026, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 22 octombrie 2025 și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 6 mai 2025, solicitând casarea integrală a acestora și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

26. Ministerul Justiției a invocat temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că instanțele au interpretat Legea nr. 1545/1998 contrar jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, iar hotărârile contestate se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

27. Recurenta a susținut că scoaterea lui Denis Bejenari de sub urmărire penală nu confirmă prin ea însăși caracterul ilicit al acțiunilor organului de urmărire penală și că la materialele cauzei nu exista un act procedural definitiv prin care aceste acțiuni să fi fost declarate ilegale.

28. Ministerul Justiției a invocat că organul de urmărire penală a acționat în limitele atribuțiilor sale, în baza unei bănuieli rezonabile, iar scoaterea ulterioară a persoanei de sub urmărire penală reprezenta realizarea scopului procesului penal, nu dovada caracterului ilicit al actelor procesuale efectuate.

29. Recurenta a făcut trimitere la încheierea Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-1635/21 din 17 noiembrie 2021, pronunțată în cauza Ruslan Chirică împotriva Ministerului Justiției, susținând că instanțele s-au abătut de la interpretarea dată Legii nr. 1545/1998 în cauze similare.

30. Cu privire la prejudiciul moral, Ministerul Justiției a invocat că Denis Bejenari nu a fost privat de libertate, nu a fost condamnat și a fost acuzat de săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, iar materialele cauzei nu confirmau afectarea reputației sale profesionale.

31. Recurenta a susținut că suma de 10 000 lei este disproporționată în raport cu circumstanțele cauzei și cu despăgubirile acordate în cauze similare.

32. Referitor la prejudiciul material, Ministerul Justiției a invocat că reclamantul nu a prezentat un borderou, o dare de seamă sau alte înscrisuri detaliate privind natura, volumul și necesitatea serviciilor juridice prestate, contractul și bonul de plată nefiind suficiente pentru justificarea sumei de 20 000 lei.

33. Ministerul Justiției a mai contestat încasarea sumei de 200 lei cu titlu de taxă de timbru, susținând că taxa de timbru nu este susceptibilă de restituire din contul bugetului de stat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

34. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

35. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

36. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

37. Articolul 433 alin. (1) lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

38. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

39. Sub aspectul termenului de declarare a recursurilor, completul de judecată reține că decizia Curții de Apel Centru din 22 octombrie 2025 a fost comunicată participanților la proces prin poșta electronică la data de 17 decembrie 2025. În

aceste condiții, recursul declarat de avocatul Serghei Mocanu, în interesele lui Denis Bejenari la data de 8 ianuarie 2026, și recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova la data de 16 februarie 2026 au fost depuse în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

40. Potrivit art. 442 din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii contestate în limitele invocate în recurs, prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432.

41. În speță, Denis Bejenari a invocat temeiurile de la art. 432 alin. (1) lit. a) și b), susținând că despăgubirea morală acordată nu corespunde jurisprudenței instanței supreme și că este necesară intervenția Curții Supreme de Justiție pentru consolidarea acesteia.

42. Ministerul Justiției a invocat temeiurile de la art. 432 alin. (1) lit. a) și e), contestând atât aplicarea Legii nr. 1545/1998, cât și modul în care au fost apreciate probele privind prejudiciul moral, prejudiciul material și taxa de timbru.

43. Examinând conținutul cererilor de recurs, Completul de judecată constată că niciuna dintre ele nu ridică o problemă de legalitate, ci exprimă dezacordul fiecărui recurent cu modul în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei și a stabilit întinderea despăgubirilor.

44. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată reține că niciunul dintre recurenți nu a demonstrat că interpretarea legii dată de instanța de apel ar fi contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, formate în circumstanțe de fapt și de drept comparabile.

45. Trimiterile lui Denis Bejenari la cauzele Gheorghe Popa și Domnica Manole nu sunt suficiente în acest sens. Quantumul prejudiciului moral nu se stabilește prin raportare mecanică la sumele acordate în alte cauze, ci prin aprecierea circumstanțelor proprii fiecărei spețe, ținându-se cont de durata și intensitatea ingerinței, natura măsurilor procesuale aplicate, consecințele produse și probele privind suferințele invocate.

46. Recurentul nu a explicat în ce constă asemănarea determinantă dintre cauzele invocate și prezenta cauză și nici nu a identificat o orientare jurisprudențială referitoare la un quantum determinat, de la care instanța de apel s-ar fi abătut.

47. Nici trimiterea la cauza Otgon împotriva Republicii Moldova nu susține acest temei. Acea cauză privește aprecierea caracterului adecvat al unui remediu acordat pentru o ingerință în drepturile protejate de art. 8 din Convenție și nu stabilește un quantum fix sau un mod automat de calcul al prejudiciului moral pentru cauzele întemeiate pe Legea nr. 1545/1998.

48. În ceea ce privește recursul Ministerului Justiției, trimiterea la încheierea Curții Supreme de Justiție nr. [2ra-1635/21](#) din 17 noiembrie 2021 nu demonstrează existența unei contradicții cu jurisprudența Curții Supreme de Justiție. Recurenta nu a probat că situația procesuală și temeiul încetării urmăririi penale din cauza invocată sunt asemănătoare, în mod determinant, cu cele din prezenta cauză.

49. În prezenta cauză, instanța de apel a reținut că Denis Bejenari a fost pus sub învinuire, iar ulterior scos de sub urmărire penală pe motiv că fapta imputată nu întrunea elementele infracțiunii, și a raportat această împrejurare la art. 6 lit. b) din Legea nr. 1545/1998 și la art. 284 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit căroră scoaterea de sub urmărire penală pe un temei de reabilitare dă naștere dreptului la repararea prejudiciului.

50. Așadar, instanța de apel nu s-a întemeiat pe simplul fapt al încetării procedurii penale, dar pe temeiul concret al scoaterii de sub urmărire penală și pe efectul de reabilitare pe care legea îl atribuie acestuia. Dezacordul Ministerului Justiției cu această interpretare nu demonstrează, că decizia contestată ar fi contrară jurisprudenței uniforme a instanței supreme.

51. Cu privire la temeiul de la art. 432 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată reține că Denis Bejenari nu a indicat o problemă de drept neclară sau o practică neuniformă care ar impune schimbarea sau consolidarea jurisprudenței Curții Supreme de Justiție.

52. Faptul că, în opinia sa, despăgubirea este prea mică reprezintă o critică asupra rezultatului aprecierii circumstanțelor concrete ale cauzei, iar nu o chestiune de principiu care ar justifica dezvoltarea jurisprudenței instanței supreme.

53. De altfel, temeiurile de la lit. a) și lit. b) invocate de recurent se exclud reciproc: primul presupune existența unei jurisprudențe uniforme deja formate, de la care instanța de apel s-ar fi abătut, iar al doilea presupune tocmai lipsa unei asemenea jurisprudențe și nevoia de a fi formată sau consolidată (a se vedea încheierea CSJ nr. [2ra-883/24](#), §61). Recurentul nu a demonstrat existența niciuneia dintre aceste situații.

54. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, invocat de Ministerul Justiției, Completul de judecată reține că recurenta nu a demonstrat că decizia instanței de apel ar fi arbitrară sau că s-ar întemeia, în mod determinant, pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

55. O hotărâre nu este arbitrară doar pentru că partea nu este de acord cu interpretarea legii sau cu concluziile instanței. Caracterul arbitrar presupune lipsa unei motivări reale, ignorarea vădită a unor probe esențiale sau o soluție lipsită de temei juridic.

56. Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a a Capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul în care instanțele inferioare au apreciat probele. Forța probantă a unui înscris sau altuia, raportul dintre probe și concluziile trase din ansamblul probator rămân în afara controlului în recurs, cu excepția cazului în care se dovedește temeinic incidența art. 432 alin. (1) lit. e).

57. Decizia contestată cuprinde un raționament juridic coerent și întemeiat pe probele administrate. Instanța de apel a analizat ordonanța de punere sub învinuire din 9 februarie 2022, ordonanța de scoatere de sub urmărire penală din 31 octombrie 2022 și temeiul de reabilitare al acesteia, durata procedurii penale și actele privind plata asistenței juridice. A răspuns și argumentului potrivit căruia era necesar un act separat prin care să fie constatată ilegalitatea acțiunilor organului de urmărire penală, explicând că dreptul la repararea prejudiciului decurge din întrunirea condițiilor de la art. 6 lit. b) din Legea nr. 1545/1998.

58. Criticile Ministerului Justiției privind existența unei bănueli rezonabile la pornirea urmăririi penale și realizarea scopului procesului penal exprimă doar o altă interpretare juridică a efectelor ordonanței de scoatere de sub urmărire penală, fără să probeze lipsa motivării sau caracterul vădit nerezonabil al concluziilor instanței de apel.

59. În ceea ce privește cuantumul prejudiciului moral, Completul de judecată reține că recursurile conțin critici opuse: Denis Bejenari consideră suma de 10 000 lei prea mică, iar Ministerul Justiției o consideră nejustificat de mare. Stabilirea cuantumului prejudiciului moral ține de aprecierea instanțelor care judecă fondul cauzei, în funcție de criteriile legale și de circumstanțele fiecărei spețe, iar instanța de recurs nu poate substitui această apreciere cu propria evaluare a cuantumului, cu excepția situației în care este demonstrat caracterul vădit nerezonabil al aprecierii sau caracterul arbitrar al hotărârii.

60. Instanța de apel a luat în considerare durata procedurii penale, natura învinuirii, măsurile procesuale aplicate, impactul asupra vieții reclamantului și efectele psihologice ale procedurii penale asupra reclamantului, stabilind că suma de 10 000 lei corespunde principiilor unei compensații rezonabile și echitabile.

61. Denis Bejenari nu a indicat vreo probă, ignorată de instanța de apel, din care să rezulte că suferințele sale ar fi impus acordarea integrală a echivalentului sumei de 3 000 de euro. Susținerile privind audierile îndelungate, confruntările, limitarea mobilității și divulgarea unor date din cauza penală au fost reluate în recurs fără a fi însoțite de înscrisuri sau împrejurări concrete pe care instanța de apel le-ar fi trecut cu vederea.

62. Nici Ministerul Justiției nu a demonstrat că suma de 10 000 lei ar fi rezultatul unei aprecieri arbitrare. Argumentele privind gravitatea mai redusă a

infracțiunii imputate, lipsa privării de libertate și neafectarea reputației profesionale sunt elemente care puteau fi luate în vedere la stabilirea cuantumului, dar nu înlătură, prin ele însele, dreptul la reparare a prejudiciului moral.

63. Cuantumul de 10 000 lei se încadrează în practica Curții Supreme de Justiție pentru cauze asemănătoare, întemeiate pe Legea nr. 1545/1998 (deciziile nr. [2ra-262/24](#), nr. [2ra-98/23](#), nr. [2ra-307/23](#), nr. [2ra-1650/22](#)), fiind conform și principiului statuat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Ernestina Zullo împotriva Italiei, potrivit căruia despăgubirea trebuie stabilită de instanțele naționale în mod rezonabil, proporțional cu nivelul de trai din statul respectiv și adaptat circumstanțelor cauzei.

64. Referitor la suma de 20 000 lei achitată pentru asistența juridică, instanța de apel a constatat că plata este confirmată prin contractul de asistență juridică și bonul de plată, iar serviciile au fost prestate în cauza penală în care Denis Bejenari a fost ulterior reabilitat. Ministerul Justiției nu a probat că această apreciere ar fi vădit nerezonabilă, ci solicită, în fapt, o nouă evaluare a acelorași înscrisuri, ceea ce depășește cadrul controlului în recurs.

65. În esență, recursul lui Denis Bejenari urmărește o nouă evaluare a întinderii prejudiciului moral, iar recursul Ministerului Justiției urmărește o nouă apreciere a condițiilor răspunderii statului și a probelor privind despăgubirile acordate – aspecte care țin de temeinicia în fapt a cauzei, iar nu de legalitatea deciziei contestate.

66. Pentru aceste motive, Completul de judecată constată că recursurile declarate de avocatul Serghei Mocanu, în interesele lui Denis Bejenari, și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova sunt vădit neîntemeiate și urmează a fi declarate inadmisibile.

67. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2), din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibile recursul declarat de avocatul Serghei Mocanu, în interesele lui Denis Bejenari, și recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Elena Croitor

Gheorghe Stratulat